

Sygn. akt II Ka 73/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Ewa Miastkowska

SSO Agata Wilczewska - spr.

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Haliny Lewandowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014r.

sprawy **W. D.**

oskarżonego z art.63 ust.1 Ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Słupcy

z dnia 23 stycznia 2014r. sygn. akt VIII K 910/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.73§1k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za to postępowanie.

Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski Ewa Miastkowska

Sygn. akt II Ka 73/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Koninie VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Słupcy oskarżonego W. D. uznał za winnego tego, że w okresie od 20 maja 2013 r. do 1 lipca 2013 r. w miejscowości O. przy rowie melioracyjnym pomiędzy ulicami (...) a Pl. (...) uprawiał rośliny konopi indyjskich innych niż włókniste w łącznej ilości 14 sztuk wbrew przepisom ustawy tj. przestępstwa z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu skazał go na 5 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na 3 lata próby oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w ilości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Nadto na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych pod pozycją 1 – 4 wykazu dowodów w postaci lampy oświetleniowej, urządzenia

do pomiaru (...) gleby, przedłużacza do lampy z zasilaczem i czasomierzem oraz 14 sztuk roślin koloru zielonego. Natomiast w oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wydatki poniesione przez Skarb Państwa w kwocie 409,93 zł oraz opłatę sądową w kwocie 200 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt. 2 k.p.k. prokurator zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia polegającą na naruszeniu art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. art. 335 § 1 k.p.k. poprzez nie orzeczenie dozoru kuratora mimo przychylenia się do wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Podnosząc ten zarzut prokurator, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenia wobec oskarżonego W. D.: 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, dozoru kuratora, grzywny 80 stawek dziennych po 10 zł każda, przypadku dowodów rzeczowych w postaci lampy oświetleniowej, urządzenia do pomiaru (...) gleby, przedłużacza do lampy z zasilaczem i czasomierzem oraz 14 sztuk ziela konopii, zasądzenia kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się uzasadniona i doprowadziła do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.

Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie i w trybie art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. wydał wyrok skazujący wobec oskarżonego. Sąd I instancji na podstawie prawidłowo ocenionego ujawnionego materiału dowodowego, poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa, jak i subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazany przepis prawny.

Sąd Okręgowy za zasadny uznał jednak zarzut prokuratora odnośnie naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa procesowego tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., które to uchybienie polegało na zaniechaniu, wbrew porozumieniu zawartemu pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, oddania oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby w oparciu o przepis art. 73 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. prokurator może dołączyć do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych w kodeksie karnym za przypisany mu występki, bez przeprowadzania rozprawy, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Z treści wniosku prokuratora złożonego w w/w trybie wynika, że wniósł on o wydanie wyroku skazującego wobec W. D. za zarzucone mu przestępstwo wypełniające dyspozycję art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii bez przeprowadzania rozprawy i orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ale przy jednoczesnym oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora. Pomimo iż Sąd uwzględnił wniosek prokuratora, nie modyfikując go przy tym za zgodą stron w żadnym zakresie, wbrew ich uprzednim uzgodnieniom zawartym we wniosku złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie zawarł w wyroku orzeczenia związanego z oddaniem oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

W orzecznictwie i doktrynie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym sąd orzekający w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 k.p.k. jest związany wnioskiem umieszczonym przez prokuratora w akcie oskarżenia w tym znaczeniu, że potrzeba dokonania jakichkolwiek zmian, niezależnie od tego czy na korzyść czy na niekorzyść oskarżonego, wymaga modyfikacji wniosku z udziałem stron bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. Wydanie więc w przedmiotowej sprawie orzeczenia o innej treści niż wynika to z wniosku opartego na art. 335 § 1 k.p.k. stanowi więc o złamaniu swoistego porozumienia pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, określającego warunki skazania bez przeprowadzania rozprawy, a tym samym stanowi o naruszeniu przez Sąd orzekający przepisów prawa procesowego.

Co prawda Sąd Rejonowy zauważył fakt „przeoczenia” orzeczenia o środku karnym dając temu wyraz w uzasadnieniu wyroku, lecz nie mógł on zostać naprawiony poprzez skorzystanie z instytucji sprostowania orzeczenia, gdyż istnieje bezsprzecznie pewien zakres rozstrzygnięć, których sprostowanie jest niedopuszczalne, są nimi wymiary kary i wskazanie rodzaju kar, a także środków karnych oraz przepisy kwalifikacji prawnej stanowiące podstawę skazania, w tym wypadku doszłoby bowiem nie tyle do sprostowania omyłki, co do zmiany merytorycznej treści orzeczenia, co dopuszczalne jest wyłącznie w innym trybie – art. 437 k.p.k. (wyr. SN z 28.06.2012 r., III KK 416/11, LEX 1212892).

Zgodnie z uchwałą SN z 25 września 2013 r. kontrolę instancyjną wyroku w trybie określonym w art. 343 k.p.k. poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k. przeprowadza się na zasadach ogólnych (I KZP 5/13, LEX 1371922). W uzasadnieniu przywołanej uchwały Sąd wskazuje, iż tryb określony w art. 343 k.p.k., w zgodzie z jego wykładnią językową, jest trybem postępowania przed sądem pierwszej instancji, chociaż owo porozumienie materializuje się nie z chwilą wydania orzeczenia przez sąd meriti, ale z chwilą jego uprawomocnienia się. Ustawodawca nie wyłączył prawa do zaskarżenia wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k. Strona, która to czyni sprzeniewierza się jednak uprzedniemu porozumieniu i od niego odstępuje. Tym samym porozumienie przestaje kogokolwiek wiązać. Nie wiąże ono zatem już ani stron, ani sądu odwoławczego, a tym bardziej sądu któremu ewentualnie sprawa zostanie przekazana do ponownego rozpoznania. Co prawda w przedmiotowej sprawie apelacja prokuratora podyktowana jest nie chęcią zmiany treści wcześniej uzgodnionej kary czy też środka karnego, to jednakże skutek jej wniesienia jest analogiczny tzn. na tym etapie postępowania Sąd nie jest związany treścią porozumienia prokuratora i oskarżonego.

Kierują się więc potrzebą wychowawczego oddziaływania na oskarżonego i dyscyplinowania go do przestrzegania porządku prawnego Sąd Okręgowy – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. – zmienił zaskarżony i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego pod dozór kuratora. Dodatkowo wskazać należy, że powyższe rozstrzygnięcie odpowiada wcześniejszemu porozumieniu stron. Pomimo bowiem, iż treść uzgodnienia dotyczącego kary i innych rozstrzygnięć przestała wiązać Sąd, fakt jego zawarcia nie pozostaje bez znaczenia dla kontroli odwoławczej. Strony kształtowały jego treść w przekonaniu bowiem, że wyrok wydany w sprawie będzie uwzględniał ich uzgodnione propozycje. Pozostaje więc on pewną wytyczną w szczególności w sytuacji gdy Sąd I instancji – jak w niniejszej sprawie – omyłkowo nie umieścił uzgodnionego orzeczenia w treści wyroku.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując przy tym innych uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Ponieważ oskarżony nie przyczynił się do zaistnienia pomyłki Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy stosując regułę słuszności, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski Ewa Miastkowska